

Angajarea unui străin în Franța (I)

Resortisanții Uniunii Europene, ai Spațiului Economic European și ai Elveției

Tratatul de la Roma stabilește regula de liberă circulație a resortisanților Uniunii Europene. Acesta permite deci membrilor săi să muncească în mod liber în Franța, fără autorizație de muncă. Cu toate acestea, în ciuda acestui principiu de liberă circulație a muncitorilor în interiorul Comunității, nu toți resortisanții sunt supuși acestui principiu

A) Resortisanții care nu sunt supuși autorizației :

Dacă persoana are naționalitatea unui Stat membru al Uniunii Europene (cu excepția resortisanților români și bulgari în timpul perioadei de tranziție), al Spațiului Economic European sau al Elveției, aceasta beneficiază de principiul liberei circulații a muncitorilor. Acesta conferă facilități de acces pe teritoriul francez, de ședere și de muncă, facilități de care nu beneficiază salariații resortisanți ai Statelor terțe. Astfel:

✚ resortisantul comunitar nu are obligația de a poseda o autorizație de muncă pentru a munci în Franța. Acesta este liber să exercite munca pe care o dorește, sub rezerva anumitor posturi de funcționar public și a procedurilor de recunoaștere a calificărilor profesionale, pentru care o diplomă specifică este obligatorie.

✚ resortisantul comunitar nu mai are obligația de a fi titularul unui permis de ședere care să poarte mențiunea « resortisant comunitar ».

Este vorba de resortisanții următoarelor state : Germania, Austria, Belgia, Cipru, Danemarca, Spania, Estonia, Finlanda, Grecia, Ungaria, Irlanda, Italia, Letonia, Lituania, Luxemburg, Malta, Olanda, Polonia, Portugalia, Republica Cehă, Regatul Unit, Slovacia, Liechtenstein, Norvegia, Islanda, Elveția

Acești resortisanți pot sejourna și pot avea reședința în Franța pe baza pașaportului sau a cărții de identitate. Cu toate acestea, din motive personale, aceștia pot solicita eliberarea unui astfel de permis de ședere. Pe de altă parte însă, legea obligă resortisanții Uniunii Europene, Spațiului Economic European și Elveției să se înregistreze la primăria localității de reședință.

B) Resortisanții ultimelor două noi State membre, supuși autorizatiei

Resortisanții români și bulgari, atunci când doresc să exercite o activitate profesională în Franța, sunt obligați, până la expirarea perioadei de tranziție cu o durată maximă de 7 ani ce expiră la 31/12/2013, să obțină o autorizație de muncă și de un permis de ședere pentru a munci și a se stabili în Franța.

Din acest punct de vedere, sunt tratați ca și resortisanții Statelor terțe (cu toate acestea, beneficiază de un titlu cu mențiunea « CE – toate activitățile profesionale» a cărui durată de valabilitate poate să ajungă până la 5 ani la prima eliberare și beneficiază de alte dispoziții privitoare la libera circulație a muncitorilor, cum ar fi coordonarea regimului de securitate socială etc....).

Aceste măsuri însă au fost atenuate sau chiar anulate pentru două categorii de salariați :

- ✚ salariații cărora li s-a propus un post ce figurează pe o listă de meserii sensibile (în jur de 150) fixată prin hotărâre ministerială, vor beneficia de o procedură simplificată, fără să li se poată opune situația pieței muncii (eliberarea autorizației de muncă trebuie să aibă loc înainte de exercitarea unei activități salariale).
- ✚ resortisanții români și bulgari titulari ai unei diplome echivalente cel puțin studiilor de masterat (listă fixată prin hotărâre ministerială), unui BAC+5 obținut în Franța sunt scutiți de obținerea autorizației de muncă pentru a putea exercita o activitate profesională.

Autorizația de muncă nu este obligatorie acestor resortisanți atunci când sunt trimiși în Franța în cadrul prestațiilor de servicii (detașare de salariați).